

CD-187 STEREO

Örhängen

ELISABETH
Söderström

HÅKAN
Sund

Clas
Pehrsson

A BIS original dynamics recording

Örhängen

Elisabeth Söderström, sopran

TAURO, Erna (f. 1916) (arr.:Håkan Sund)

- [1] **Misans klagolåt** (Tove Jansson) (*Hans Busch's Musikförlag*) 2'11
Clas Pehrsson, c-sopranino; Håkan Sund, piano
- [2] **Teaterråttan Emmas visdomsord** (Tove Jansson) 2'29
Clas Pehrsson, bas- och altblockflöjt; Håkan Sund, piano (*Hans Busch's Musikförlag*)

DAVIDSON, Rolf (f. 1925) (tillrättalagd för blockflöjter av Håkan Sund)

- [3] **En gudlös bön** (Anna-Greta Wide) (*M/s*) 2'00
Anders-Per Jonsson, altblockflöjt; Ylva Marell, tenorblockflöjt;
Clas Pehrsson, kontrabasblockflöjt

WENNERBERG, Gustaf (1817-1901)

- [4] **Man borde inte sofva** (Jeremias i Tröstlösa) (*Killbergs Bokhandel*) 3'22
Håkan Sund, piano

ANONYM FINSK FOLKVISA (arr.: Robert & Håkan Sund)

- [5] **Vinden drar** (*M/s*) 1'59
Robert Sund, dragspel; Karin Axelsson Parkman, Håkan Sund,
Robert von Bahr, Robert Sund, sångkvartett

ANONYM (arr.: Håkan Sund)

- [6] **Viktoria** (M/s) 1'22
Håkan Sund, dragspel; Clas Pehrsson, fiol

ANONYM SVENSK FOLKVISA

- [7] **Godmorgon, min docka** (M/s) 1'44
Clas Pehrsson, spålpipa

NORLÉN, Håkan (f. 1917) (arr.: Håkan Sund)

- [8] **Visa vid midsommartid** (Rune Lindström) (M/s) 3'41
Håkan Sund, piano

ANONYM SVENSK FOLKMELODI

- [9] **Ekovisan** (M/s) 1'32

OLROG, Ulf Peder (1919-1972) (arr.: Håkan Sund)

- [10] **1. Såna metoder** (Vals) (Tons.) —
2. En död i skönhet (*Unken vals i Chopin-stämning*) (Tons.) —
3. Glöm inte (*Ettrig vals*) (Tons.) (*Nils-Georgs Musikförlag*) 1'31
Håkan Sund, piano

ANONYM SVENSK FOLKVISA

- [11] **Vallåt** (M/s) 1'15
Clas Pehrsson, spålpipa

SÖDERLUNDH, Lille-Bror (1912-1957)

- [12] **Prästkrage, säg...** (Gunnar Ekelöf) (*Bonniers*) **1'50**
Håkan Sund, piano
- [13] **När skönheten kom till byn** (arr.: Håkan Sund)(Nils Ferlin) (*Bonniers*) **3'22**
Håkan Sund, piano
- [14] **Önskan** (arr.: Håkan Sund) (Ingegerd Granlund) (*Bonniers*) **1'49**
Clas Pehrsson, sopranblockflöjt; Håkan Sund, piano
- [15] **Midsommarblomster** (arr.: Håkan Sund) (Einar Molin) (*NMS*) **2'10**
Håkan Sund, piano
- [16] **Den stora kometen** (arr.: Håkan Sund) (Nils Ferlin) (*Bonniers*) **3'10**
Håkan Sund, piano

ANONYM ÅLÄNSK FOLKVISA (arr.:Håkan Sund)

- [17] **Vem kan segla förutan vind?** (*M/s*) **3'43**
Clas Pehrsson, altblockflöjt; Håkan Sund, piano

ANONYM SVENSK FOLKVISA (arr.:Håkan Sund)

- [18] **Byssan lull** (*M/s*) **4'33**
Håkan Sund, piano

Vadå — Örhängen???

Jo, kanske en tonsättning där en melodi eller rytm deklamerar en text så att den för evigt fastnar i örat, med eller mot ens vilja.

Under ett liv i musik har jag sysslat med mycket skiftande kompositioner, och inne i mitt huvud klingar brottstycken av operor, romanser, oratorier, symfonier, populärmusik...

Vad vi försökt samla på den här skivan är några av de visor jag sjungit genom åren, visor som jag ständigt hör i mitt inre, mina *örhängen*.

På mina noter till *Man borde inte sova* står det med rund skolflicksstil: Elisabeth Söderström 1942. Dessa noter fick jag då jag för första gången i mitt liv skulle sjunga på ett kyrkbröllop — dock inte den sången utan *To maa man være*, som stod i samma häfte. Jag var hungrig på musik och lärde mig också *Man borde inte* och det blev den som mest stannade i mitt minne och i min repertoar. För mig som tonåring hade den precis rätt karaktär, romantisk och mjuk. Nu tycker jag kanske ändå bättre om skildringen av en stilla kväll, då stjärnhimlen inte är skrämmande utan blir till ett skyddande tak över världen.

I min skola fanns det några lärare som mer än de andra satte sin prägel på oss elever. Det var tre kvinnor som också var författare och kanske därför lyckades intressera oss för den svenska litteraturen, Barbro Ljungström-Oliv, Ingegerd Granlund och Dagmar Lange. Under den tid jag gick i gymnasiet publicerade Granlund en diktsamling som hette *Balladen om Herrans beläte* och i den fanns en dikt som hette *Önskan*. Den gjorde ett mycket starkt intryck på mig därför att den avslöjade något av det som rörde sig i det inre på den lärarinna som verkade så säker när hon höll sina lektioner, elegant, spirituellt och ofta kryddade med sarkastiska anmärkningar. Hon höll också morgonböner, som var mycket personliga. En säregen blandning av praktisk livsvisdom, intellektuell analys av de stora trosfrågorna och så en starkt emotionell upplevelse av livets korthet, så djup, att hon ofta överväldigades av rörelse och tårar. Vi tonårsflickor blev vansinnigt generade där vi satt i våra

bänkar i bönsalen och under dödstystnad väntade på att rektor Granlund skulle behärska sig, så att hon kunde avsluta morgonbönen.

När jag kom in på den s.k. Operaskolan var den knuten till Kungliga Teatern och Musikaliska Akademien, vilket hade den stora fördelen att man lärde känna två miljöer på en gång. Man kom i kontakt med musiker av alla slag och bland dem fanns det många unga, entusiastiska kompositörer som stack nyskrivna sånger i handen på en med en bön om att "du kan väl ta och sjunga den här, så jag får höra hur den låter". En av tonsättarna hette Rolf Davidson, och jag sjöng några av hans sånger ofta under dessa år. Den som jag mest fäste mig vid hade text av Anna-Greta Wide och hette *En gudlös bön*. Den har följt mig genom livet.

Redan under mina studieår började jag få engagemang i alla möjliga sammanhang. Jag sjöng s.k. "modern musik" i Fylkingen och kom också genom mina kollegor där in på "gammal musik" från barocken. På Operan sjöng jag omväxlande små och stora roller beroende på vem som var sjuk och hastigt skulle ersättas. Jag sjöng också mycket svenska folkvisor, och en person som betydde mycket för min kontakt med den musikskatten var Gunnar Hahn. I slutet av 40-talet och början av 50-talet sjöng jag ofta med hans ensemble i radio och i Stockholms parker. Särskilt minns jag en underbar sommarkväll på borggården till Stockholms Stadshus. Svalorna flög högt mot den blekblåa himlen och störtdök ner mellan pelarna medan deras svirr blandade sig med våra toner, *Trudelidu, stannmora!* En annan kväll sjöng vi allsång med publiken på Skansen, och dragspelstonerna blandade sig med tusentals röster i *Kärre värre vitt bom hurra så Viktoria!* Det dånade så att man kände hur sången bar ut över hela sommarstockholm och hela världen med för den delen!

Andra sånger som fastnade i mig under denna tid var Håkan Norléns trolska *Visa vid midsommartid* och Lille-bror Söderlundhs bitterljuva *När skönheten kom till byn*. Den stora kometen fäste jag mig också omedelbart vid. Det var mycket vanligt på den tiden att det ringde på dörren till vår våning i hyreshuset i Stockholm och när man öppnade stod där någon och talade om för

en att världen skulle gå under. Kanske inte denna vecka eller i år men senast nästa år, så skynda att göra bot och bättring! Jag tyckte att jag fann tröst undan denna ständiga domedagsångest i Söderlundhs visor. Man behövde mycken tröst — det var ju den tiden då vi med mycket knapp nöd hade undgått att delta i ett världskrig.

Så gifte jag mig. Med en sjöman. Det blev anledningen till att jag ofta hamnade på fester, där man sjöng sig igenom kvällen, sjömansvisor mest, förstås, alltifran *Hej och hå Jungman Jansson till Farväl Marouschka du mörka mö på Reval American bar*. Som sjömanshustru stod jag också ofta och vinkade farväl, när min "sailor" gav sig iväg. Det tilldrog sig inte så ofta på en kaj som på Stockholms Centralstation vid Karlskronatåget. Jag var engagerad vid Kungliga Teatern och kunde inte som god hustru bo i "Pottis". Det kom andra avsked under åren, och ett av de mera minnesvärda var då min man seglade iväg till Västindien med Falken. Då kände jag mig som den där vackra statyn av Fiskarehustrun som står i Göteborgs hamn. Tonerna av *Vinden drar* blev mycket aktuella: "Gråt ej mer lilla vän!" Jag kommer ju hem igen om en sex, sju månader sådär...

När mina barn var små, satt jag ofta på deras sängkant och sjöng. Då det verkade som om de höll på att somna, brukade jag välja *Byssan lull*, denna underbara visa med den rent hypnotiska makt, som en god vaggvisa bör ha. När pojkarna hörde första "Byssan" brukade de uppgivet sucka: "Inte den, mamma, då somnar vi!" Efter tredje versen snusade de också mycket riktigt, lugnt och sött.

På sextioalet läste vi sagor, mina söner och jag. Vi älskade *Vem skall trösta Knyttet* och alla de andra Mumin-berättelserna. När jag fann Erna Tauros tonsättningar av Tove Jansson-texter blev jag lycklig. För en person, som är en blandning av svenskt tungsinne och slaviskt svärmod, är ju *Misans klagolåt* som specialskriften: "Det är så skönt att sjunka i mild melankoli". Och så den erfarna *Teaterrättan Emma*, som säger oss att vi inte skall vara rädda, vi med

alla våra rädsior, som bara blir fler och fler och värre och värre — eller: har det inte alltid varit såhär?

När min äldste son var skolmogen beslöt jag mig för att låta barnen vara hemma, då jag gav mig ut på långa resor. Tidigare hade de följt med mig, och vi hade bott i U.S.A. och England stora delar av året. Jag trodde de hade det bra utan mamma, en underbart rar äldre dam tog väl hand om dem. Så kom jag hem efter ett längre gästspel en gång när det hade varit Mors dag. I skolan hade min då åttaårige son fått göra teckningar till Mor, och jag fick ett litet orangefärgat häfte i min hand. På första sidan vajade en svensk flagga och tulpaner stod i en vas. På andra sidan följde en omsorgsfullt präntad text, där bokstäverna i början var små och välformade men efterhand blev större och ojämnare, det såg på något sätt mycket desperat ut. "Kära MAMMA! Det är bra att du finns och kan sjunga och ha rej! Bäst du vilar dej nu. Nån gång måste du va hemma. VEM KAN SEGLA FÖRUTAN VIND. VEM KAN RO UTAN ÅROR. VEM KAN SKILJAS FRÅN VÄNNEN."

Där var texten slut, och en kniv vreds om i mitt hjärta. Ett litet nödrop? Jag försökte planera om min tillvaro, så att jag inte behövde lämna barnen för så långa tider och jag sade adjö till U.S.A.

På de senaste åren har jag kommit att fästa mig vid några små kortdiktsvisor av Ulf Peder Olrog, små filosofiska funderingar av vilka *En död i skönhet* har undertiteln *Unken vals i Chpin-stämning*.

Jag sjöng för något år sedan i Furuviiksparken och hade bland annat *Midsommarblomster* på programmet. Efteråt kom en vänlig, för mig okänd dam fram och tackade särskilt för den sången. Hon sade: "Sjung mer sånt, Elisabeth!"

Och det har jag gjort nu.

P.S. Glöm inte att ga hem innan ni går och lägger er, flickor!

Elisabeth Söderström är född och uppvuxen på Östermalm i Stockholm. Hennes enda sånglärare har varit Madame von Skilondz. Hon debuterade vid Drottningholmsteatern och blev fast anställd vid Stockholmsoperan 1950 och har sedan dess gjort en internationell karriär med debut som Suzanne i *Figaros bröllop* 1959 på Metropolitan. Hon har sjungit i Glyndebourne åtskilliga säsonger, haft upprepade gästspel på Covent Garden och har blivit en av Sveriges Radios mest verksamma seriösa artister. Hon har särskilt gjort sig känd som Mozart- och Straussuttolkare och är ofta anlitad i moderna verk av skiftande karaktär. På senare tid har Elisabeth Söderström också blivit harangerad med stora internationella priser och kritikerframgångar för sina tolkningar av Janáček's *Katja Kabanová* och Rachmaninoffs *Lieder* tillsammans med Vladimir Asjkenazij på grammofonskiva. På detta skivmärke också: BIS-CD-17.

Håkan Sund föddes 1946 i Sandviken. Han började som barnartist vid tre års ålder och uppträdde bl.a. i radio och TV samt 56 gånger på Nalen. Under tonåren spelade han mest jazz- och dansmusik. 1971 utexaminerades han från Kungl. Tekniska Högskolan sorn civilingenjör i kemi och arbetade därefter i ett par år med blodanalyser. 1976 avlade han pianopedagogexamen vid Musikhögskolan i Stockholm och verkade under de följande två åren som repetitör vid Kungl. Teatern. Håkan Sund är nu pianist, ackompanjator, arrangör och kompositör, vice dirigent i Stockholms Filharmoniska Kör samt undervisar sedan 1978 i piano och gehörsspel vid sin förra utbildningsanstalt, Musikhögskolan i Stockholm.

Clas Pehrsson är född i Stockholm 1942, har ägnat sig åt akademiska studier i bl.a. pedagogik och musikvetenskap samt varit verksam som violinist och altviolinist, innan han sedan mitten av 60-talet ägnat sin mesta tid åt blockflöjtfamiljen. På detta sitt huvudinstrument är han självlärd, men har studerat äldre tiders uppförandep Praxis hos världens ledande auktoriteter.

Han har en synnerligen omfattande verksamhet som solist och kammarmusiker, särskilt internationellt — han tillbringar årligen flera månader utomlands som konserterande solist. Sedan 1965 är han huvudlärare i blockflöjt vid Musikhögskolan i Stockholm.

Elisabeth Söderström's distinguished career as a singer both in the world's leading opera houses and on the recital platform needs no comment here. But a brief introduction to her collection of popular Swedish songs is in order for this aspect of Elisabeth Söderström's art will be unfamiliar to most people.

Singing is a truly popular activity in Sweden where every village supports a range of choirs. There is a living folk-song tradition and a lively ballad tradition. And it is still *de rigueur* to accompany the drinking of schnapps with songs of more or less dubious repute. This love of singing has produced a rich catalogue of Swedish songs, a catalogue which does not allow any very precise dividing line between 'art' songs and 'popular' songs.

In performing these songs Elisabeth Söderström is by no means 'letting her hair down'. For the songs that she has elected to sing here are ones that she has sung over the years for family and friends. And while the songs are popular in idiom they share an important feature: the texts are unfailingly intelligent, often witty and displaying a healthy scepticism towards the vanity of human expectations. (We are worlds away from rhyming love with dove!)

Elisabeth Söderström has never courted popularity. In the opera house she has concentrated on rôles that she finds artistically challenging, rôles that penetrate life's major themes, and she has won renown for the intelligence and insights she communicates. For most of us, life is a rich mixture of great themes and everyday trivia. From the vast store of Swedish songs she has chosen a collection that all shed light on, have something meaningful to say about life and our very human foibles.

In recording this collection Elisabeth Söderström was joined by some very talented friends. **Håkan Sund** was responsible for most of the arrangements and also played the piano, while the recorder virtuoso **Clas Pehrsson** played a variety of instruments.

Brief synopsis of the song texts:

① **Misan's Complaint:** 'Miserable my mother asnd misery my father,' sings Misan as she meditates on just how delightful melancholy can be: for all things must end and even the rose has thorns.

② **Emma's Proverbs:** Grey is a colour that everyone in the theatre forgets, remarks the theatre rat, she who sweeps and dusts and sees and hears everything while remaining unnoticed.

③ **Godless Prayer:** 'May there be no one with nobody to love them' says the prayer which concludes as a celebration of love.

④ **One Should Not Sleep:** a tribute to the night sky, so silent and so bejewelled with stars that it seems shameful to fall asleep beneath it.

⑤ **The Wind Blows:** The departing young sailor comforts his betrothed with promises of riches and finest velvet.

⑥ **Viktoria:** Everyone loves a sailor and each time he returns from danger there is cause for celebration.

⑦ **Good Morning, My Doll:** A young man tries to steal another's girl while his back is turned.

⑧ **Midsummer Song:** A midsummer night's dream in the Swedish countryside.

⑨ **Echo Song:** The girl's wishes are echoed until the lie itself re-echoes.

⑩ **Such Methods:** Honest and hard work and penny-pinching bring their rewards but one tries to avoid them as long as possible! **A Beautiful Death:**

Drinking champagne from a lovely blonde's shoe on one's eighty-fifth birthday and the arch-support fastens in one's throat. **Don't Forget:** Don't forget to go home, girls, before going to bed.

[11] Pastorale: The cowgirl sings to her animals.

[12] Daisy, Tell Me: Numerous natural aids to foretelling one's future are still in use, like plucking a daisy or watching a ladybird.

[13] When Beauty Arrived In The Village: When beauty arrived in the village, good sense was already installed and so no one recognized her. For good sense is so wise and careful that he chills everything. But some day summer will come, the song promises, though songs are poor oracles.

[14] A Wish: That you might sit by my side and tell me you love me and I would fall asleep for ever.

[15] Midsummer Flowers: How shall I know you love me if you never tell me? In the summer I shall ask the flowers and then I shall know that you love only me.

[16] The Great Comet: The comet appeared, a warning in the sky, and people started behaving better and caring for the poor and so on — for a whole month until things returned to normal.

[17] Who Can Sail Without A Breeze: Who can sail without a breeze, row without oars, or part from their beloved without shedding tears?

[18] Byssan lull: Trinomial lullaby concluding in faith, hope and love.

1 Misans klagolåt

En Misa har jag varit i alla mina dar,
Miserabel var min mamma och misären var min far.
En Misa har jag varit och en Misa ska jag bli,
Det är så skönt att sjunka i mild melankoli.

Och om jag vore vacker och min näsa underbar,
Beundrad utan alla och dyrkad av envar,
Så skulle kanske någon som vore stor och rik
Tillsända mig en ros i cellofan från en butik.

Men allting har en ända och lyckan flyr sin kos,
Det finns för många taggar på varje liten ros.
Jag går i månens skimmer invid den svarta älv
Och plockar anemoner och tänker på mig själv.

2 Teaterråttan Emmas visdomsord

Jag sopar en teater och jag städar foajén,
Jag går och släcker lamporna på gamla trötta ben,
Och jag ser vad ni gör och jag hör vad som sker,
Och nu frågar jag er: säj, vad bråkar ni för?
Ni säger att allt är så farligt och stort
Och ni piper och pratar om allt ni har gjort,
Om hur väldigt och härligt det hela skall bli,
Springa bort, komma ut, katastrof, trolleri!
Hör nu på.

Jag vet att ni drömmer och jag vet att ni är små,
Men ni ska äntligen se det som det är:
Det blir aldrig bättre än så här!

Mitt jobb är lort och skräp och damm men låt mig säga till,
Att huvudsaken är att man får gno med vad man vill.
Och jag hör vad som sker och jag ser vad ni gör,
Och nu frågar jag er: säj, vad bråkar ni för?
Ni väsnas om allt ni funderat och känt
Och om allting som närapå kunde ha hänt,
Det är svart, det är vitt, det är paradislått,
Men en färg som ni aldrig kan minnas är grått!
Hör nu på.
Jag vet att ni är rädda och jag vet att ni är små,
Men ni ska äntligen se det som det är:
Det blir aldrig värre än så här!

3 En gudlös bön

Jag önskar alla andra det bästa som jag vet,
Jag kan ju inte be för dem i all min gudlöshet.
Men skulle jag försöka då tror jag att det kom:
Låt inte någon finnas till, som ingen tycker om.
Om människor är ringa och fattiga, än sen,
Om bara de blir älskade, åtminstone av en.
För rikedom och ära, det låter kanske bra,
Men kärlek är i alla fall det enda vi vill ha.

4 Man borde inte sofva

Man borde inte sofva, när natten faller på,
Ty tänk, då tindra stjärnorna högt uppe i det blå.
Det är så tyst och stilla,
Att sofva vore illa!
Jag vandrar mina vägar öfver äng och genom skog,
Och stjärnorna de följa mig, så sällskap har jag nog.
Det sägs de äro tusen mil och ändå mer från oss.
Än brinna de med stadigt sken, än flamma de som bloss.
Som silfver och kristaller
Nu deras skimmer faller,
Och en och annan flammar till, när hon har brunnit ut.
Så faller hon då är det som en strimma rök till slut.
Man kan väl aldrig drömma så skönt och underbart,
Som sjelfva natten ter sig, när de stjärnor lysa klart.
Det är som om det hördes,
Ett silfverspel som rördes.
Man borde inte sofva, när som natten faller på!
Man borde se på stjärnorna, man borde vara två.

5 Vinden drar

Vinden drar, skeppet far
Bort till fjärran land,
Och sjömansgossens lilla, lilla vän
Står sörjande på strand.
Gråt ej nu, lilla vän,
Torka tåren bort,

Och tänk på mig och på den ljuva tid,
Som kommer inom kort.

Silver, gull, kistan full
Hämtar jag åt dig,
Jag hämtar siden, sammetstyg,
Och allt skänker jag dig.

6 Viktoria

En sjöman seglar jorden runt,
Kärre värre vitt, bom, bom.
Hans hemkomst är en glädjestund,
Kärre värre vitt, bom, hurra så,
Viktoria, Viktoria, kärre värre vitt, bom, bom.

Vem älskar ej en glad sjöman?

Kärre...

Han rusar jämt i faran fram,

Kärre...

Såväl i mödan som i strid,

Kärre...

I flickans famn han vilar sig,

Kärre...

7 Godmorgon, min docka

Godmorgon, min docka,
Är vännen din borta,
Så sorgeligt det är.
Det var en sådan smärta,
Som sargade mitt hjärta,
Ack, om jag kunde vända
Den sorgen i fröjd.

8 Visa vid midsommartid

Du lindar av olvon en midsommarkrans
Och hänger den om ditt hår.
Du skrattar åt mångubbens benvita glans
Som högt över tallen står.
I natt skall du dansa vid Svartrama tjärn
I långdans, i språngdans på glödande järn.
I natt är du bjuden av dimman till dans
Där Ull-Stina, Kull-Lina går.
Nu tager du månen från Blåbergets kam
Att ge dig en glorias sken.
Och ynglet som avlas i gölarnas slam
Blir fålar på flygande ben.
Nu far du till Mosslinda, Mosslunda mor,
Där Ull-Stina, Kull-Lina, Gull-Fina bor.
I natt skall du somna vid Svartrama damm,
Där natten och mossan är len.

9 Ekovisan

Echo! — Echo!

Svara mig nu! — Svara mig nu!

Fort! — Fort!

Echo! — Echo!

Säg, blir jag gift i år? — i år!

Är min fästman mycket vacker? — mycket vacker!

Har han också mycket pengar? — mycket pengar!

Är han också hjertligt öm? — hjertligt öm!

Echo! — Echo!

Säger du sannt eller ljuger? — ljuger!

10 Såna metoder

Man kan komma långt fast man sitter trångt

Med sparsamhet och flit och hederlighet.

Knega bara på, det ska säkert gå

Med sparsamhet och flit och hederlighet.

Men man drar sig i det längsta

För såna metoder.

En död i skönhet

En död i skönhet är på åttifemårsdagen

När man fört en skön blondin i valsen.

Dricka vin ur hennes sko och se'n få helt betagen

Hålfotsinlägget i halsen.

Glöm inte

Glöm inte att gå hem

Innan ni går och lägger er, flickor.

11 Vallåt

Trudelidu, stannmora,
Trudelidu, stannmora sova.
Skälleko sova, löseko sova,
Lillsussen sova,
Lisskilling låren sträcker, äter.

12 Prästkrage, säg...

Prästrage, säg lilla bror,
Kommer den, kommer den inte,
Tiden då glädjen blir stor,
Tiden då sorgen blir liten?

Blåklocka, ring lilla syster,
Spindel, spå i ditt nätt:
Göken som ropar i öster
Vet nog en hemlighet!

Daggkåpa, torka din kind,
Ärenpris, torka ditt öga
På förklädet östenvind!
Flyg lilla nyckelpiga,

Flyg till matmor och fråga:
Kommer den så som jag tror,
Tiden då sorgen blir liten,
Tiden då glädjen blir stor?

[13] När skönheten kom till byn

När skönheten kom till byn då var klokheten där,
Då hade de bara törne och galla.
Då sköto de efter henne med tusen gevär,
Ty de voro ju så förklokade alla.
Då nändes de varken dans eller glädje och sång,
Eller något som kunde vådeligt låta.
När skönheten kom till byn — om hon kom någon gång,
Då ville de varken le eller gråta.

Ack, klokheten är en gubbe så framsynt och klok
Att rosor och akvileja förfrysa.
När byfolket hade lärt sej hans ABC-bok
Då upphörde deras ögon att lysa.
Hårt tyngde de sina spadar i åker och mull,
Men fliten kom bara fliten till fromma.
De räknade sina kärvar — För räkningens skull,
Och hatade för ett skratt och en blomma.

En gång skall det varda sommar, har visorna tänkt,
En dag skall det tornas rymd över landen.
Rätt mycket skall varda krossat som vida har blänkt,
Men mänskorna skola lyftas i anden.
Nu sitter de där och spindlar så smått och så grått
Och kritar för sina lador och hyllor.
En dag skall det varda sommar, har visorna spått.
— Men visorna äro klena sibyllor.

14 Önskan

Jag ville att du sutte här
Vid sidan av min bädd
Och sade, att du höll mig kär,
Så slapp jag vara rädd.

Och sedan kysste mig god natt,
Så fick jag somna in
Så tryggt och stilla som ett barn
Med handen hårt i din.

Det är min enda önskan
Och den enda bön jag ber:
Få somna så i drömlös sömn
Och aldrig vakna mer.

15 Midsommarblomster

Hur ska jag få veta, om du håller av mej eller ej,
När du aldrig säger, att du älskar mej?
Bara det blir sommar får jag svar, kära lilla du,
Ty då ska jag spörja blommorna de sju.
Midsommarnatten plockar jag klöver och timotej,
Karibacka och ängsull och blyga förgätmigej,
Blåklockor och violer, och se'n drömmer jag om dej,
Och då vet jag att du älskar blott mej.

Nog har jag förklarat, att du är min egen hjärtevän,
Lovat dej min trohet om och om igen.
Men kan hända att nå'n gång ibland tvivlar du ändå.
Bara det blir sommar ska du visshet få.

Midsommarnatten plockar du klöver och timotej,
Karibacka och ängsull och blyga förgätmigej,
Blåklockor och violer, och se'n drömmar du om mej,
Och då vet du att jag älskar blott dej.

16 Den stora kometen

Först blev det ganska tyst i byn:
Förnekade kometen
Bevisade sin plats i skyn
För hela menigheten!

Järtecken, sade man till slut
— En rackare att blänka! —
Nu blåstes nådatiden ut,
Nu är det dags att tänka!

Nu är det tid att handla rätt
Mot mor- och faderlösa,
Och garda sej på alla sätt
Och varda religiösa.

Så satte de sej ned med fart
Vid brillor och postillor
Och suckade så tungt och rart
Om världens vreda villor.

De bugade för fattighjon
Som förr för tjocka magar
Och vägde rätt i handelsbon
I nästan fjorton dagar.

De såg på almanackans blad
I spirande förvånad,
Tills någon kom en dag och sad:
Nu är det jämt en månad.

Då sken de upp och ropte: Se,
Än lyser björk och lunder.
Hvi sattes vi i suck och ve
För gamla kyrkofunder?

Än hoppar haren över äng
Och solen över rågen.
Men bringa hastigt, stalleträng,
Tillbaks den gamla vågen!

Så blev det åter fart och ras
Och buller och affärer
Och fattigskjuts och kräftkalas
Kring alla landamärer.

I glada vänners muntra lag
Satt gubbarna och söpo
Och skrattade i fulla drag
Åt ryktena som löpo.

Ty, sade de — vid feta bloss
På gördlade cigarrer,
Plädera och kometa oss
Med piska och gitarrer.

Vi sitter där vi sitter nu
Och har det ej så galet.
Den där kometen kommer ju
Tre gånger i kvartalet.

Än är han här, än är han där
Och krumelurar värre.
— Vi skålar för den dag som är
Och litar på Vår Herre!

17 Vem kan segla förutan vind

Vem kan segla förutan vind?
Vem kan ro utan åror?
Vem kan skiljas från vännen sin,
Utan att fälla tårar?

Jag kan segla förutan vind,
Jag kan ro utan åror,
Men ej skiljas från vännen min,
Utan att fälla tårar.

18 Byssan lull

Byssan lull, koka kittelen full.
Där kommo tre vandringsmän på vägen.
Den ene, ack, så halt,
Den andre, o, så blind,
Den tredje säger alls ingenting.

Byssan lull, koka kittelen full.
På himmelen vandra tre stjärnor.
Den ena är så vit,
Den andra är så röd,
Den tredje är månen den gula.

Byssan lull, koka kittelen full.
Där blåser tre vindar på haven.
På stora ocean,
På lilla Skagerack,
Och långt, långt opp i Bottniska Viken.

Byssan lull, koka kittelen full.
Där seglar tre skutor på vågen.
Den ena är en bark,
Den andra är en brigg,
Den tredje har så trasiga segel.

Byssan lull, koka kittelen full.
Sjökistan har trenne figurer.
Den ene är vår tro,
Den andre är vårt hopp,
Den tredje är kärleken den röda.

INSTRUMENTARIUM

Anders-Per Jonsson: Altblockflöjt: Fehr
Ylva Marell: Tenorblockflöjt: Fehr
Clas Pehrsson: Sopran-, alt-, tenorblockflöjter: Fehr
Basblockflöjt: Heinrich
Kontrabasblockflöjt: Kung
C-sopranino (gar kein Flötlein): Weber
Spilåpipa: Lars Erik Andersson, Evertsberg
Fiol: Anonym sydtysk fr. 1700-talet
Flygel: Bösendorfer 275; Pianotekniker: Ingvar Asp
Dragspel: Hagstroem

Inspelningsdata: 1981-06-15/18, Studio BIS, Djursholm

Musiktekniker: Robert von Bahr

4 st Neumann U89 samt 2 st Sennheiser MKH105 mikrofoner; SAM82 mixer;
Revox A-77 bandspelare (38 cm/sek); Agfa PEM468 tape; AKG BX25
ekokammare

Producent: Robert von Bahr

Tape editing: Robert von Bahr

CD transfer: Siegbert Ernst

Skivtext: Elisabeth Söderström

Omslagets första sida: Malcolm Olow

Fotos: Christina Burton, Oskar Hedlund

Sättning: Kyllikki & Andrew Barnett, Compact Design Ltd.,
England

Colour origination: Studio 90 Ltd., Leeds, England

BIS recordings can be ordered from our distributors worldwide.

If we have no representation in your country, please contact:

BIS Records AB, Stationsvägen 20, SE-184 50 Åkersberga, Sweden

Tel.: +46 8 544 102 30 Fax: +46 8 544 102 40

info@bis.se www.bis.se

© 1981 & © 1993, Grammofon AB BIS, Djursholm.

Elisabeth Söderström

Håkan Sund

Clas Pehrsson